

В сучасних умовах нестабільності світової економіки зросли ризики незадовільного виконання контрагентами своїх зобов'язань. Надійність відносин «інвестор-організація», «замовник-підрядник», «організація-покупець» стає найважливішим показником партнерської спроможності, що характеризує потенціал ефективної реалізації економічних інтересів учасників господарських зв'язків, забезпечує стабільно позитивну динаміку збуту.

Дослідження різних трактувань поняття «надійність» дозволяє запропонувати наступне визначення «надійності будівельної організації». Надійність будівельної організації — це комплекс властивостей елементів організації, що забезпечують здатність здійснювати виконання договірних зобов'язань перед замовниками, а також технічний, економічний та організаційний розвиток самої організації відповідно до її стратегічних цілей та вимог будівельного ринку. Для мінімізації можливих ризиків не виконання відповідних робіт, пропонується замовнику проводити оцінку партнерської надійності підрядника, що може становити складову частину тендерної документації. Також необхідно виділити показники, які оцінюють надійність. До них відносять фінансову стійкість, ліквідність і платоспроможність, інвестиційну активність, ринкову позицію, кредитні та виробничі (будівельні) показники. Отже, оцінка надійності партнерських відносин є перспективним напрямком у багатьох аспектах, а саме: попередження ризику у сфері комерціалізації інновацій, вибору оптимальної партнерської стратегії управління відносинами в межах екосистеми інновацій, рекламування партнерами своєї надійності.

Черкашина О.Л.
НТУ «ХП»

ТЕХНОЛОГІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

З кожним днем світ спостерігає зростання взаємозалежності та залежності економік різних країн, єднання світового господарства, поглиб-

лення міжнародного поділу праці. Вищезазначені чинники визначають рівень та масштаби сучасної економічної глобалізації. Нині для України розпочався новий етап економічної трансформації, спричинений включенням країни до процесів глобалізації. Тому виникла необхідність переформулювання основних завдань розвитку з метою адаптації національної специфіки країни (тобто слід віднайти нову модель економічного зростання — інноваційну стратегію). Технологічний розвиток передбачає розвиток економіки шляхом прогресивних зрушень, залучення інвестицій, зростання науково-технічної бази знань. Формування нових технологічних укладів в Україні відбувається повільними темпами, причинами чого є внутрішні нестабільні процеси та світова економічна ситуація. При технологічній трансформації економіки для України проблемним питанням постає неготовність національної економіки до структурних зрушень, що обумовило падіння за останнє десятиріччя показників конкурентоспроможності провідних секторів економіки. В Україні наявний змішаний характер техноекономічної моделі економіки, де існують сектори різної конкурентоспроможності: у деяких наявна низька конкурентоспроможність; для інших є потенціал використання перспективних напрямів фундаментальних і прикладних досліджень у ряді виробництв. Технологічна різноукладність української економіки, наявність техноекономічних секторів, ринкових і галузевих сегментів — особливість перехідного етапу її розвитку в технологічному та структурному вимірах. Підвищення конкурентоспроможності економіки можливе за рахунок інноваційно-структурних механізмів модернізації економіки держави та розширення її участі в міжнародному поділі праці на основі технологічних переваг.

Шавлак М.А.
ХІБС УБС НБУ

ЕМІГРАЦІЯ РОБОЧОЇ СИЛИ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

В процесі європейської інтеграції трудова еміграція з України на-